

БРЫЛЕЎСКІ летапіс

ІНФАРМАЦЫЙНА - ГРАМАДСКІ БЮЛЕТЭНЬ

№ 22 (69)
жнівень
2008 г.

Выдаецца
3 мая 2006 г.

ЗАРЕГИСТРИРОВАНЫ КАНДИДАТЫ В ДЕПУТАТЫ

Окружная избирательная комиссия Могилёвского сельского избирательного округа № 88 по выборам

депутата

Палаты представителей Национального собрания Республики Беларусь четвёртого созыва сообщают, что 27 августа 2008 года кандидатами в депутаты Палаты представителей Национального собрания Республики Беларусь четвёртого созыва зарегистрированы:

НОВІКОВ ВЛАДІМІР НІКОЛАЕВІЧ, 11 мая 1959 г. рождения, сторож государственного специализированного учебно-спортивного учреждения «Могилёвский областной центр олимпийского резерва по конному спорту и современному пятиборью», проживает в г. Могилёве, беспартийный, общая сумма годового дохода за 2007 год составила 7 183 237 рублей, в собственности имеет 1/2 долю квартиры, акции ОАО «Могилёвгазстрой».

РОЗГАНОВ АЛЕКСАНДР ІВАНОВІЧ, 6 февраля 1953 года рождения, председатель Могилёвского районного исполнительного комитета, проживает в г. Могилёве, беспартийный, общая сумма годового дохода за 2007 год составляет 50 988 800 рублей, в совместной собственности супругой имеет

28 верасня ВЫБАРЫ

Заходзьце, калі ласка!

Брылеўская выбарчая камісія ўчастка для галасавання № 1 пачала сваю дзейнасць. У Брылеўскім Доме культуры, дзе будуть адбывазца выбары, мaeцца ўся неабходная інфармацыя для выбаршчыкаў. Выбарчы участак можна наўедаць: з 18 жніўня па 12 верасня ад 11.00 да 13.00 (выкладны - су бота і нядзеля); з 13 па 22 верасня ад 17.00 да 19.00. (без выхадных). З 13 верасня можна будзе знаёмыцца з спісам выбаршчыкаў.

М. Яцкоў,
старшыня камісіі

Барацьба за цвяро засць?

Брылеўцы, як і астатнія жыхары Магілёўшчыны, наведваючы 27 жніўня 2008 г. прауктовыя крамы, мелі магчымасць прачытаць вось гэтую аб'яву. Абласное кірауніцтва такім вось дзіўным чынам вырашыла пазмагацца з п'янствам. Але народ, замест таго, каб ухваліць гэту ініцыятыву, чам усьці пачаў выказвацца зусім па-іншаму. Як паведаміла загадчыца Брылеўскім буфетам Людміла Леанідаўна Бураева, людзі вельмі абураліся і пыталіся, якія дурні ўсё гэта прыдумалі. А некаторыя вяскоўцы сказалі, што ў знак пратэсту не пойдуть 28 верасня на выбары. Узнікае пытанне: каму спатрэбілася будараўжыць народ напярэдадні важнай палітычнай кампаніі?

М. Я.

Брылеўскія ваколіцы

20.08.2008 г.

На поле - с песней

В нынешнем году настроение у комбайнёров и водителей как никогда хорошее, ведь урожай у родился на славу, да и погода способствует уборке. Поэтому, даже несмотря на физическую усталость, они готовы трудиться до последнего, чтобы не потерять ни одного зёрнышка.

Морально поддерживать и порадовать в ёлочными песнями и плясками хлеборобов въезжают на поля молодёжные концертные агитбригады. Так, на днях коллектив «Краины любімай гаспадары», организованный заведующей «Автоклубом» М.С. Саханьковой и директором Кадинского сельского Дома культуры А.И. Никитёнком, побывал на полевом стане «Каменский лес» около д. Зыли и в д. Константиновка Мостокского сельсовета.

Активная группа, в состав которой вошли молодые специалисты, окружила тружеников радушной атмосферой. Они исполнили в их честь песни и концертные номера. Такое теплое отношение ещё больше ободрило хлеборобов, настроив их на высокий темп работы.

Ольга КУЗЬМИНА

НЕАБХОДНАЯ РЭПЛІКА. Калі старшыня выканкама Брылеўскага сельскага Савета Уладзімір Ільіч Мажораў прачытаў гэту публікацыю “Прыдняпроўской нівы”, то адразу пачаў успамінаць -- а калі ж вёска Канстанцінаўка “перасунулася” з Брылеўскага сельсавета ў Мастоўскі сельсавет? Перабраўшы ў памяці ўсе раёні вышэйшых інстанцый і не ўспомніўшы нічога такога, Уладзімір Ільіч патэлефанаваў галоўнаму рэдактару “Прыдняпроўкі” Святлане Рыгораўне Дзядушка і запытаў, на якіх падставах Канстанцінаўка аказалаася не ў сваім сельсавецце?.. На tym канцы тэлефоннага дроту павісла цяжкая паўза, а затым пачулася абязанне ва ўсім разобраца і ўдакладніць гэтую недарэчнасць. Будзем спадзявацца, што так і будзе. Нам чужога не трэба, але і сваёго мы нікому не аддацім!

У.І. Мажораў тэлефонуе ў рэдакцыю “Прыдняпроўской нівы”.

Каб жа яно так было!...

У газеце “Рэспубліка” 26 жніўня 2008 года была вельмі цікавая публікацыя “Уборка? Намолот? Главное -- люди” журналіста Валерыя Бібікава, прысвячаная Магілёўскуму раёну. Напісана добра, з вялікай сімпатіяй да нашага раёна і да людзей, якія тут жывуць і працујць. Але адзін абзац гэтага артыкула ў выклікаў у брылеўцаў, як кажуць тэатралы, “оживленне в зале”. Вось што напісаў паважаны журналіст:

“...О местных жителях в районе заботятся одинаково -- как о живущих в красавцах городках, так и в отдалённых деревнях”.

Што тычыцца Брылея, то такое сцвярджэнне, мякка кажучы, не адпавядае рэчаіснасці. Но тут не выконваецца адзін з галоўных сацыяльных стандартоў -- наяўнасць грамадскай лазні. Стайць руіна, да якой нікому ніякай справы. Калі б Валерый Бібікаў зазірнуў да нас, то, вядома ж, знайшоў бы іншыя адценні для свайго апавядання.

І наогул паўстае праблема падзелу вяскоўцаў на тых, хто жыве ў аграгарадках, і на тых, хто жыве ў звычайных вёсках, -- так мовіць, “нашы” і “не нашы”. Узнікае ўраджанне, што ўсе сродкі, якія ёсць у раёне, ідуць менавіта на аграгарадкі -- каб там было прыгожа і каб туды можна было завезці чарговую дэлегацыю з Расіі ці таго ж самага Валерыя Бібікава з газеты “Рэспубліка”.

Рэшткі грамадскай лазні ў в.Брылі

Мікола ЯЦКОЎ.

Таццянін дзень

28

жніўня 2008 года споўніўся роўна
год, як наша Таццяна Паршнёва
абрала шлюб з Зміцерам Жэстам.
І гэтую гадавіну яны маглі б адзначыць
у любым кутку нашай планеты, бо жы-
вучы і працуучы ў Ізраілі, маюць такую
магчымасць. Але Таццяна і Зміцер пры-
ехалі ў Брылі, каб менавіты тут успом-
ніць леташнія ўрачыстыя падзеі. А Змі-
церу, які нарад зіўся ў уральскім Екаця-
рынбургу, заўсёды было цікава паба-
чыць малую радзіму сваёй чарабнай жон-
ачкі. И жаданне збылося ў гэтыя жні-
веньскія дні. А Таццяна на некалькі ім-
гненняў рнулася ў сваёдзяціства, --
і дзіцячы сад на сваіх месцы, і арэлі
тыя ж... И было бачна, як нешмат слё-
ная нетаропкасць брылеўскіх абсягаў
чуйна трymала ў сваіх цёплых далонах
гэтую прыгожую пару...

Мікола ЯЦКОЎ.
Фотаздымкі аўтара.

**Родны
падворак.**
Аляксей Паршнёў,
Таццяна Жэст,
Карына Паршнёва,
Зміцер Жэст,
Кастусь Калячкоў.

...Гамяці гартающа старонкі

Гартаць памятныя фотаальбомы зайдёды цікава. І калі Таццяна Жэст (Паршнёва) разгарнула перад намі імгненні свайго мінулага, то захацелася надрукаваць некалькі здымкаў, якія зацікавяць нашых чытачоў. Тут і вяселле ў сталіцы Чэхіі Празе, і тры сястры, і пудоўныя краявіды ізраільскай Хайфы, якая раскінулася на беразе Міжземнага мора і зрабілася родным домам нашым землякам.

Мікола ЯЦКОЎ.

Таццяна і Зміцер. Прага (Чэхія), жнівень 2007 г.

Пляж у Хайфе

Літературная старонка

Елена Алданова

Елена АЛДАНОВА:

"Хочу молчать -- не получается..."

«Хочу молчать -- не получается, они всё вновь и вновь рождаются...» -- так написала Елена Алданова (Чұлық) в одном из своих стихотворений. Они -- это стихотворные строчки, которые сплетаются в сложные, неповторимо-чувственные узоры мировосприятия этой интересной поэтессы. Несомненно, что этому помогают прочные нити воспоминаний детства, когда мелодика качуринской сельской по-вседневности кружилась над старой хатой деда Алексея Тимофеевича Теплякова, «Блинника», и напевала маленькой Лене свои векопомные песни. И с той поры всё это звучит в её душе, превращаясь время от времени в проникновенные стихи. И мы сегодня имеем счастливую возможность прикоснуться к страницам волнений переживаний поэтессы Елены Алдановой, которая умеет слушать Небо и желает поделиться с нами этой тайной.

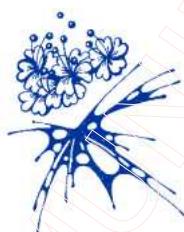
Николай ЯЦКОВ,

* * *

**Хочу молчать -- не получается,
Они всё вновь и вновь рождаются.
Болезнь какая-то... Апчхи!..
О, Боже, вот опять стихи!..**

* * *

Бежит речушка детства,
Черёмуха цветёт.
Там, в зелени душистой
Соловушка пойт.
И помню эту песню
Ещё с детских лет,
Когда жила девчонка,
Не зная зла и бед.
Прошли года... Я снова
Бегу на тот лужок,
Чтобы ступить ногою
На милый бережок,
Чтобы вдохнуть и выпить
Весенний аромат.
Прошли годы... Но в этом
Никто не виноват...
Ты пой подольше, милый,
Тебе не уставать!
Придёт весна и снова
Мы встретимся опять.

Сын.

Не знаю я, каким твой будет век,
Ноты растут, мой добрый человек.
Как тополёк шумливый при дороге,
Ты вверх тянись, где свет, тепло,
простор,
Ты будь могучим Тихим океаном,
Ты громким эхом будь Кавказских гор,

Ты гордым, непрступным будь,
Как Эверест. Но всё же
Ты покорись той, что всегда ороже,
Учись, иди к успеху ровным, мёртвым
шагом,

Ты чудо сотвори,
к осмический простор дерзай.
Ведь в мире столько тайн, загадок --
Ты всё познай и разгадай.
И пусть тебе всегда сопутствует удача,
И мама наша никогда не плачет,
Оберегай её от всякого ненастья,
Но если всё же заблескит у неё слеза,
То это будет пусть от счастья,
От счастья плачат мамины глаза!

1985 г.

Моя мама.

Нет никогда ороже и роднее,
Чем руки мамы и её глаза.
Душа её вовеки не стареет --
За это отвечают небеса.
И вопреки погоде и природе,
Спасибо Богу, солнцу и земле,
Ты оставайся милой, доброй, славной,
И долголетия твоей красе!
Пусть бережёт тебя
Твой Ангел, твой хранитель,
Свою работу честно пусть несёт!
От старости, болезней, горя, страха
Он вовремя тебя всегда спасёт...
Мои слова к тебе --
Лишь маленькая точка.
Что можно маме милой пожелать?
Была я просто маменькина дочка,
Такой же мамою хочу я тоже стать.

**Белорусская
НИВА**

12.08.2008 г.

Паэтэса Рэгіна ЦВІРКО піша
пра сваю ў дзячнасць роднаму
краю:

УДЗЯЧНАСЦЬ

“Зямля пад белымі крыламі”,
Ты родная і цудоўная.
Зямля мая, ты падарыла мне
Святочныя дні і працоўныя.

І голас званка майго школьнага,
І кніг таямніцы дзіўныя,
І погляд настайніка строгага,
І ранкі ціхія, мірныя.
Цярпенне маміна мужнае,
І брата сакрэты юначыя,
Парады патавы слушныя
І сны калярова-дзіўчыя.
Мароз, што начамі лускае...
І доўгачаканае лета.
Зямелька мая беларуская,
Удзячна табе я за гэта!

**АРГУМЕНТЫ
ИФАКТЫ** ВАША ГАЗЕТА

№ 35 2008 г.

Соседский мальчишка Вадим
рос без отца -- тоту шёл из се-
ми со скандалом, увёз мебель, оставил жену и ре-
бёнка без денег... Матери приходилось тру диться
на двух работах, кое-как выжили. И вот, когда Вади-
му было уже за тридцать (мать он похоронил),
вдруг вернулся отец

Он поселился у сына в тесной двухкомнатной
квартире. Оказалось, в торая жена его умерла, а её
взрослые дети не захотели жить с чужим челове-
ком -- выгнали. Вот и вернулся Иван Андреевич к
брошенному сыну.

Когда старика разбил паралич, сын посерел
весь. Чтобы сдать родителя в дом престарелых --
речи даже не было. И вот прошло уже три года, а
брошенный сын за блудным отцом в сёухаживает.
Когда соседка спросила Вадима: «Какой он тебе
отец, он же в вас с матерью бросил?», сын ответил:
«Это же родная кровь, он меня породил на этот бе-
лый свет, и я за это ему должен быть благодар-
ным».

Уже давно простил сын отцу его предательство.
И правильно сделал, хотя, догадываюсь, многие
сыновья поступили бы совсем по-другому. Нов ведь
когда прощаешь человека, то и сам лучше стано-
вишься, и того, кого прощаешь, делаешь лучше...

Константин Корнелюк, Витебск.

Чытати

**Народная
ГАЗЕТА**

25.07.2008 г.

Не выносите мыла з лазні
Славяне здавён будавалі не-
вялікія драўляныя пабудовы
для мышца -- лазні. У лазні не
толькі мыліся, але і выконвалі сямейныя абрады,
в аражылі, нараджалі дзяцей. Лічылася, што непа-
вага да лазні адмоў на прайвіца на здароўі ўсіх
членau сям'і.

• Перад уваходам у лазню абавязков а хрысціліся.

Старонку падрыхтавала бібліятэкар Брылеўскай сельскай бібліятэкі Ала ЯЦКОВА

Брылеўская бібліятэка інфармую...

- Пры ўваходзе ў лазню прасілі гаспадара-лазніка дазволу папарыцца -- палепышыцца здароўе, выходзілі -- дзякавалі яму.
- У лазні забаранялася гучна размаўляць, спяваць, сварыцца.
- У лазню не ўносілі крыжы і іконы.
- Не хадзілі ў лазню ў святочныя (“святыя”) дні.
- На месцы былога (зруйнаванай, разбуранай) ла-
зні ніколі не будавалі хату.
- Вада ў лазні, няхай сабе самая чыстая, лічылася непрыдатнай для піцця.
- Забаранялася ўваходзіць у лазню з “трэцім” па-
рам: у гэты час парыўся лазнік.
- Усе прыстасаванні для мыцца, якія знаходзіліся
ў лазні, лічыліся небяспечнымі для людзей, таму
іх ніколі не выносли з лазні і тым больш не неслі
у хату.

**АРГУМЕНТЫ
ИФАКТЫ** ВАША ГАЗЕТА

№ 34 2008 г.

**Оскорбил человека -
получи по заслугам.**
**Если человек в обществен-
ном месте теряет всякий контроль и допус-
кает нецензурную брань в отношении окру-
жающих, каким образом можно противосто-
ять такому хамству?**

Ответ содержится в статье 17.1 Кодекса Административных правонарушений РБ «Мелкое хулиганство»:

- Нецензурная брань в общественном месте, оскорбительное приставание к гражданам и другие умышленные действия, нарушающие общественный порядок, деятельность организаций или сплоченности граждан и выражющееся в явном неуважении к обществу, влечут наложение штрафа в размере от двух до тридцати базовых величин или административный арест.

Также в озможено привлечение к ответственности в соответствии со статьёй 9.3 КоАП «Оскорблениe». Оскорблениe, то есть умышленное унижение чести и достоинства личности, выраженное в неприличной форме, влечёт наложение штрафа в размере от четырёх до двадцати базовых величин.

Так что при желании можете человека, который
прилюдно оскорбил вас нецензурной бранью, привлечь к ответственности.

-- Вот у нас мужики
научились из навоза
самогон гнать. Одно
плохо -- коровы не
поспевают.

Чаму трусе?..

Xто не ведае, у бачыў шы яго, пачынаюць радасна галасіць: “Ой, глядзі -- заяц заяц!..” І сапраўды -- шэры, вушасты, спрытны. І з першага погляду можна падумашы, што насамрэч па Брылях бегае госьць з лесу. Але ж гэта зусім ручны трус, які жыве на падворку знанага прыхільнікаўсялякай жывёлы Аляксея Паршнёва.

Дарэчы, у беларускай мове гэты сімпатычны зярок чамусці завецца невельмі мілагучным словам *трус*. Калі прыгледзецца да Лёшкінага выхаванца, то не такі ўжо ён і палахлівы.

Ала ЯЦКОВА
Фота М.Яцкова.

Ала Яцкова: “Ну, хадзі слody!..”

Аляксей Паршнёў: “Ён зусім не трус!”

30/08/2008

Сілабада Насі пераіладу

Андытарская кіпрая малочная «АЭРОБАР»
акавы алею, каліца парашым, цукр
затары, дэнтычныя натуральныя («вэліко»).
00 г прадукта, г: вавёркі – 9,3; тлушчы – 31,5; вуглеводы – 52,3. Энергетычныя
прыемы на працягу 12 месяцаў.
Зратура паветра 18±3°C; адносная вільготнасць паветра – большыя
з 60%. Адрас: 301030, Расія, Тульская вобл., г. Я

дэнтычныя натуральным («вэліко»), «
укта, г: вавёркі – 9,3; тлушчы – 31,5;
ыдатны на працягу 12 месяцаў.
паветра 18±3°C; адносная вільготна

Інфармацыйна-грамадскі бюлетэн
для жыхароў Брыліўскага раёна
і наўаколі.

Распаўсюджвачца ўсім
населеннем.

Адрас для кэрэспандэнцыі:
213107 Магілёўскі раён, п/я Брылі
тэл. маб. +375 29 37 28 86
e-mail: brylibelarus@gmail.com
© “Брыліўскі летапіс”, 2008

Kандытарская фабрика “Залатая Русь”, якая знаходзіцца ў Расіі, у горадзе Яснагорску Тульскай вобласці, паспяхова завяёўвае новыя рынкі збыту. Кінчыў свой позір на Беларусь, менеджэр фабрыкі вырашылі, што ўся даведачная інфармацыя аб прадукцыі, якая змяшчаецца на ўпакоўцы, павінна быць таксама і на беларускай мове. А то ж беларусы, па меркаванню кандытараў, не вельмі добра ведаючы русскую мову, могуць нешта не так зразумець у напісаным.

І пачаўся вельмі дакладны пераклад з “велького і могучага” на нашу мову. І атрымаліся пераклад настолькі дакладным, што беларусы са здзіўленнем бяруць у руку, напрыклад, “шакаладную” плітку пад назірвай “Аэробар” і пачынаюць да яе прыглядзення ды спрабаваць на зуб: а як жа тут вавёрку растроўшылі? Бо на ўпакоўцы ясна пазначана: вавёркі – 9,3.

Не пужайцеся, беларусы! Тут ўсё проста: рускія “белки, жиры і углеводы” пераклаліся на адпаведныя беларускія “вавёркі, тлушчы і углеводы”. Так што іхняя вавёрка -- гэта наш бялоп. І ў шакалад ад фабрыкі “Залатая Русь” ніякія лясныя звяры не крышацца.

Мікола ЯЦКОЎ.

Заснавальнік
і рэдактар
**Мікола
ЯЦКОЎ**